

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **S. Š.**, bývajúceho v I., zastúpeného JUDr. M. Ď., advokátom so sídlom v N., proti odporcom **1/ I. S.**, bývajúcej v L., **2/ Š. K.**, bývajúcemu v N., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov **A., a.s.**, so sídlom v B., **o náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 25 C 183/2000, o dovolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 12. septembra 2007 sp. zn. 5 Co 177/2006, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **z r u š u j e** rozsudok Krajského súdu v Nitre z 12. septembra 2007 sp. zn. 5 Co 177/2006 vo výroku, ktorým bol rozsudok Okresného súdu Nitra zo 16. mája 2006 č. k. 25 C 183/2000-384 zmenený tak, že návrh o náhradu za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vo zvyšku (vo výške od 3 758 400 Sk do 6 219 000 Sk) zamieta a vo výroku, ktorým bol zmenený rozsudok Okresného súdu Nitra zo 16. mája 2006 č. k. 25 C 183/2000-384 vo výroku o náhrade trov konania, poplatkovej povinnosti a vec v rozsahu zrušenia vracia krajskému súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Navrhovateľ sa svojím návrhom zo 14. augusta 2000 domáhal proti odporcovi zodpovedajúcemu za škodu spôsobenú mu následkom dopravnej nehody z 12. 12. 1997, v dôsledku ktorej utrpel mnohopočetné poranenia, mimoriadneho zvýšenia náhrady za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb. o odškodňovaní bolesti a spoločenského uplatnenia (ďalej len vyhláška č. 32/1965 Zb.) a to 2 880 000 Sk za bolesť, 6 720 000 Sk za sťaženie spoločenského uplatnenia, spolu 9 600 000 Sk, čo predstavuje 80-násobok základného bodového ohodnotenia.

Okresný súd Nitra rozsudkom (čiastočným) z 19. júna 2001 č. k. 25 C 183/00 – 71 uložil odporcom povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne navrhovateľovi titulom odškodnenia za bolesť 2 225 250 Sk do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku ohľadne odškodnenia za bolesť konanie zastavil. Uviedol, že navrhovateľ 12. 12. 1997 pri dopravnej nehode, ktorú zaviniť odporca 2/ na motorovom vozidle vo vlastníctve odporkyne 1/, utrpel jej následkom ťažkú ujmu na zdraví. Bolestné bolo ohodnotenú na 1256,25 bodov, čo pri hodnote 30 Sk za jeden bod predstavuje sumu 37 687,50 Sk, pričom vedľajším účastníkom bola vyplatená suma 36 000 Sk. Navrhovateľ uplatňoval z dôvodov hodných osobitného zreteľa zvýšenie podľa § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb. na 60-násobok základného bodového ohodnotenia (po čiastočnom späťvzatí návrhu), t. j. 2 261 250 Sk, ktoré priznal, ale po odpočítaní už vyplatenej čiastky (36 000 Sk), t. j. vo výške 2 225 250 Sk. Vo zvyšku (2 880 000 Sk – 2 225 250 Sk = 654 750 Sk) konanie z dôvodu späťvzatia návrhu v tejto časti zastavil (§ 96 ods. 1 O. s. p.).

Krajský súd v Nitre uznesením zo 16. decembra 2002 sp. zn. 5 Co 425/01 – 109 na odvolanie odporcov a vedľajšieho účastníka rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti (priznaná suma 2 225 250 Sk) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Na pojednávaní 29. apríla 2004 (ako vyplýva zo zápisnice o pojednávaní – č.l. 181) navrhovateľ upravil petit návrhu tak, že uplatňuje proti odporcom titulom odškodnenia za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia 7 597 500 Sk, čo predstavuje 60-násobné zvýšenie základného bodového ohodnotenia bolestného a 100-násobné zvýšenie základného bodového ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia. Podaním z 31. marca 2006 (č.l. 347) navrhovateľ zmenil návrh tak, že uplatňoval proti odporcom odškodnenie za bolesť 4 428 000 Sk (1845 bodov x 30 = 55 350 x 80 = 4 428 000 Sk) a za sťaženie spoločenského uplatnenia 3 967 500 Sk (1322,5 bodov x 30 = 39 675 x 100 = 3 967 500 Sk), spolu 8 395 500 Sk a návrh vo zvyšku nad sumu 8 395 500 Sk vzal späť. Na pojednávaní 16. mája 2006 (č.l. 374) súd prvého stupňa túto zmenu návrhu pripustil.

Okresný súd Nitra rozsudkom zo 16. mája 2006 č. k. 25 C 183/2000 – 384 uložil odporcom povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne navrhovateľovi sumu 6 219 000 Sk a náhradu trov konania 441 071,50 Sk k rukám právneho zástupcu, na účet súdu trovy štátu 72 200 Sk a súdny poplatok 373 140 Sk, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Návrh v časti o zaplatenie 2 176 500 Sk zamietol. Vo zvyšku konanie zastavil. V odôvodnení

uviedol, že navrhovateľovi bola pri dopravnej nehode 12. 12. 1997, ktorú zaviniel odporca 2/ ako vodič motorového vozidla, ktorého prevádzateľom bola odporkyňa 1/, spôsobená škoda na zdraví. V trestnom konaní bol odporca 2/ uznaný vinným. Navrhovateľom vytrpenú bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia vyjadril znalec MUDr. O. (akceptovanú účastníkmi konania) v znaleckom posudku zo 17. februára 2006 v rozsahu $1845 \text{ bodov} \times 30 = 55\,350$ (bolesť), ktorú navrhovateľ navrhol zvýšiť na 80-násobok a $1\,322,5 \text{ bodov} \times 30 = 39\,675$ (sťaženie spoločenského uplatnenia), ktorú navrhovateľ navrhol zvýšiť na 100-násobok, celkove na sumu $8\,395\,500$ (vo zvyšku zoberal návrh späť) v súlade s § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb. ($55\,350 \times 80 = 4\,428\,000 + 39\,675 \times 100 = 3\,967\,500 = 8\,395\,500$). Na základe vykonaného dokazovania súd prvého stupňa dospel k záveru, že v danej veci sú splnené podmienky pre mimoriadne zvýšenie náhrady za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa tohto ustanovenia. Navrhovateľovi bola pri dopravnej nehode spôsobená ťažká ujma na zdraví, ktorá si vyžiadala dlhodobú a opakovanú hospitalizáciu. Navrhovateľ absolvoval 30 operačných zákrokov do roku 2001 a následne množstvo ďalších zákrokov pri úplnej i lokálnej anestézii. Utrpel množstvo uvedených vážnych zranení. Musel si vytrpieť značné bolesti, čoho dôkazom je veľký rozsah položiek bolestného, dĺžka liečby a stav navrhovateľa. Dopravná nehoda sa stala v čase, keď mal navrhovateľ 32 rokov, a bol zamestnaný ako majster a samostatný odborný referent s perspektívou ďalšieho profesionálneho rastu. V súčasnosti je plne invalidným, zdravotne ťažko postihnutým, s mierou funkčnej poruchy 50 %, pripútaný na invalidný vozík, čo mu nielen znemožňuje vykonávať svoje predošlé povolanie, obmedzuje ho aj v rodinnom živote, keď potrebuje pomoc inej osoby, je odkázaný na invalidný vozík. Navrhovateľ nebol osobou, ktorá by sa nezaujímalá o spoločenský život, aktívne sa zapájal do diania okolo seba a do spoločenských aktivít v mieste bydliska, kde s ním dokonca pri organizovaní života obce ráтали, čo sa následkom dopravnej nehody znemožnilo. Podstatná zmena pomerov nastala v rodinnom živote navrhovateľa, keď následky dopravnej nehody mali vplyv na intímne spolužitie s manželkou a možnosť mať ďalšie deti (navrhovateľ má jednu dcéru, ktorá v čase dopravnej nehody mala osem rokov) a medzi ním a manželkou sa vytvoril vzťah ošetrovateľa a pacienta. Pri svojej úvahe o primeranosti zvýšenia odškodnenia za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia vychádzal nielen z toho, že sa snažil vžiť do situácie a postavenia navrhovateľa vyplývajúceho z rozsiahleho dokazovania, ale aj matematicko-právnej logiky, keď právny stav aplikuje cez finančné možnosti odporcov cez poistenie u vedľajšieho účastníka a možnosť pristúpiť k zvýšeniu v prípadoch hodných osobitného zreteľa podľa § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb., ktoré ustanovenie (na rozdiel od výkladu v minulosti) sa

aplikuje na všetkých občanov Slovenskej republiky, ktorí sú si podľa Ústavy Slovenskej republiky všetci rovní a každý má rovnaké práva. So zreteľom na všetky okolnosti danej veci tak ohľadne bolesti ako aj sťaženia spoločenského uplatnenia, keď možno dopravnú nehodu v živote navrhovateľa a hlavne jej následky s prihliadnutím na to, že takéto následky nie sú u každej dopravnej nehody, ale len výnimočne, považovať za hodné osobitného zreteľa a teda hodné zvýšenia nad bežný rámec odškodnenia, považoval za primerané 70-násobné zvýšenie znalcom určeného základného bodového ohodnotenia bolesti ($1845 \times 30 = 55\,350 \times 70 = 3\,874\,500$) a 60-násobné zvýšenie základného bodového ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia ($1\,322,5 \times 30 = 39\,675 = 39\,675 \times 60 = 2\,380\,500$), čo spolu predstavuje sumu 6 255 000 Sk, z ktorej odpočítal už sumu vyplatenú za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia. Potom navrhovateľovi priznal sumu 6 219 000 Sk a keďže navrhovateľ uplatňoval sumu 8 395 500, vo zvyšku ($8\,395\,500 - 6\,219\,000 = 2\,176\,500$) návrh zamietol. Vzhľadom na zmenu návrhu, keď navrhovateľ s poukazom na znalecké posudky uplatňoval sumu 8 395 500 a vo zvyšku zobral späť, konanie vo zvyšku zastavil (§ 96 ods. 1 O. s. p.). O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 3 O. s. p., trovách štátu podľa § 148 ods. 1 O. s. p. a súdnom poplatku podľa § 2, § 5 ods. 1 písm. c/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnom poplatku.

Krajský súd v Nitre rozsudkom z 12. septembra 2007 sp. zn. 5 Co 177/2006 na odvolanie navrhovateľa a vedľajšieho účastníka rozsudok súdu prvého stupňa vo vyhovujúcej časti zmenil tak, že uložil odporcom povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne navrhovateľovi 3 758 400 Sk a vo zvyšku návrh zamietol. Rozsudok súdu prvého stupňa zmenil aj vo výroku o náhrade trov konania a o súdnom poplatku tak, že odporcov zaviazal zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania 248 379 Sk a na účet súdu súdny poplatok 150 334 Sk do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo výroku, ktorým bol návrh zamietnutý v časti o zaplatenie 2 176 500 Sk a v časti o náhrade trov konania štátu rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Stotožnil sa so záverom súdu prvého stupňa, že u navrhovateľa sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa pre zvýšenie náhrady za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb. Uviedol, že náhradu za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia je potrebné vnímať ako dve relatívne samostatné a na sebe nezávislé zložky náhrady škody na zdraví, aj keď sú upravené spoločne. Obidva druhy odškodnenia majú charakter nemateriálnej ujmy a majú viesť k tomu, aby si poškodený mohol obstarat' náhradné pôžitky na vyrovnanie prežitých a prežívaných utrpení, strastí a obmedzovaní v živote. Ide o nároky rýdzo osobnej povahy. Priznanie jedného nároku nie je

podmienené priznaním druhého nároku a naopak. Vyhláška č. 32/1965 Zb. zvlášť upravuje podmienky, za ktorých sa poskytuje odškodnenie za bolesť a zvlášť podmienky, za ktorých sa odškodňuje sťaženie spoločenského uplatnenia. V danom prípade v súvislosti s rozsahom odškodnenia navrhovateľa za utrpenú bolesť je potrebné akceptovať obidva znalecké posudky (MUDr. K., MUDr. O.), z obsahu ktorých je možné vyvodit' základné aspekty vedúce k tomu, aby bolo možné pochopiť rozsah poranení a s ním spojených utrpení a bolestí navrhovateľa v dôsledku dopravnej nehody z 12. 12. 1997. Navrhovateľ je v súčasnosti osobou plne invalidnou a má mieru funkčnej poruchy 50 %. Uvedené poranenia sú takými poraneniami, ktoré vyvolali u navrhovateľa utrpenie a bolesť. K uvedenému je potrebné prirátat' bolesti spojené s prekonanou tracheotómiou, laparotómiou, plastikou svalovo kožným lalokom, odberom kožných transplantátov, odberom spongiózy odstránením nekrotických kostí a pod. Vychádzajúc zo znaleckého posudku MUDr. O. je potrebné v súvislosti s určením základného počtu bodov za odškodnenie bolesti akceptovať počet bodov 1525 a nie 1845 ako nesprávne určil súd prvého stupňa, pretože znalec síce určil základný počet bodov 1845 ale po zvýšení podľa ods. 6 a 7 Prílohy vyhlášky č. 32/1965 Zb., celkove u 4 položiek o 320 bodov, t.j. z počtu bodov 1525 na 1845 bodov. Na rozdiel od súdu prvého stupňa považoval za primerané zvýšenie odškodnenia za bolesť vo výške 40-násobku základného bodového ohodnotenia bolestného, t. j. v sume 1 830 000 Sk ($1525 \times 30 = 45\,750 \times 40 = 1\,830\,000$). Pokiaľ ide o rozsah odškodnenia spoločenského uplatnenia pri tomto bolo potrebné zohľadniť najmä to, akým spôsobom sa ujma na zdraví prejaví na živote navrhovateľa v budúcnosti. Je nepochybné, že navrhovateľ zostal do budúcnosti obmedzený v základných životných funkciách, stratil zamestnanie, stal sa invalidným a je pripútaný na invalidný vozík. Napriek tomu, že je ženatý má vzhľadom na charakter svojich poranení obmedzený aj intímny život. Je obmedzený na plnom spoločenskom, rodinnom a kultúrnom živote. Na rozdiel od súdu prvého stupňa považoval za primerané zvýšenie odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 50-násobku základného bodového ohodnotenia ($1322,5 \times 30 = 39\,675 \times 50 = 1\,983\,750$). Potom navrhovateľovi po odpočítaní už vyplatených súm priznal celkove 3 758 400 Sk a nad sumu 3 758 400 po sumu 6 219 000 Sk návrh - vo zvyšku - zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 3 O. s. p., o trovách štátu podľa § 148 ods. 1 O. s. p. a súdnym poplatku podľa 2, § 5 ods. 1 písm. a/, § 18 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu vo výroku, ktorým zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že návrh vo zvyšku (od sumy 3 758 400 po sumu 6 219 000 Sk) zamietol, podal

dovolanie navrhovateľ. Žiadal ho v tejto časti zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodil z § 238 ods. 1 O. s. p. a dôvodnosť z § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. Namietal, že odvolací súd síce správne posúdil, že ide o prípad hodný osobitného zreteľa, avšak nesprávny je jeho výklad ohľadne primeranosti zvýšenia odškodnenia, pretože neprihliadol na výnimočnosť daného prípadu a výnimočnosť zranení. Uviedol, že zvýšenie náhrady za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia je na posúdení súdu, ale takáto úvaha by nemala byť svojvoľná a mala by v každom konkrétnom prípade prihliadnuť na špecifiká tohto prípadu. V čase dopravnej nehody nebola určená maximálna výška finančnej náhrady a súdna prax sa v zásade zhodla v tom, že v obdobných prípadoch ťažkej ujmy na zdraví a spoločenskom uplatnení je pre rozhodovanie vodítkom tá skutočnosť, že na základe poistenia vedľajší účastník na strane žalovaných zodpovedá za náhradu škody jednej osobe až do výšky 19 000 000 Sk. Skutkové zistenia, potrebné pre posúdenie jeho nárokov, na ktoré podrobne poukázal, považoval za postačujúce.

Vedľajší účastník navrhol dovolanie odmietnuť, pretože nebol naplnený dôvod, ktorým možno dovolanie odôvodniť. Ak totiž súd správne použil ustanovenia právnej normy na riadne zistený skutkový stav, nie je uvažovanie súdu v rámci tejto normy možné považovať za nesprávne právne posúdenie veci. Ak by odvolací súd považoval dovolanie za prípustné, navrhol ho ako nedôvodné zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané účastníkom konania v zákonnej lehote (§ 240 ods. 1 O. s. p.) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné (§ 238 ods. 1 O. s. p.) preskúmal rozsudok odvolacieho súdu v napadnutej časti a dospel k záveru, že ho treba zrušiť.

So zreteľom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O. s. p.) skúmať, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O. s. p. zaoberal sa predovšetkým otázkou, či konanie v tejto veci nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. (t. j. či nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka byť účastníkom konania, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nedostatku návrhu na začatie konania tam, kde konanie sa mohlo začať len na takýto návrh, prípad odňatia možnosti konať

pred súdom, alebo prípad rozhodovania vylúčeným sudcom či súdom nesprávne obsadeným). Takéto vady neboli dovolateľom namietané a ich existenciu nezistil ani dovolací súd.

V zmysle § 241 ods. 2 O. s. p. môže byť dovolanie podané iba z dôvodov, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O. s. p., b) konanie je postihnuté inou vadou konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i v dovolaní uplatnenými dôvodmi. Obligatorne (§ 241 ods. 1 O. s. p.) sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O. s. p. a tiež tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolacie dôvody pritom neposudzuje podľa toho, ako ich dovolateľ označil, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku.

Dovolateľ v dovolaní uplatnil dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p., t. j. že napadnutý výrok rozhodnutia odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Z dovolania vyplýva, že dovolateľ považuje rozhodnutie odvolacieho súdu za založené na nesprávnych právnych záveroch z hľadiska zníženia náhrad priznaných súdom prvého stupňa.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Predmetom konania je navrhovateľom uplatnený nárok na mimoriadne zvýšenie náhrady za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb.

Náhrada za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia sú dve samostatné zložky náhrady škody (i keď vo vyhláške upravené spoločne). Táto vyhláška upravuje zvlášť podmienky, za ktorých sa poskytuje odškodnenie za bolesť a zvlášť podmienky pre odškodnenie sťaženia spoločenského uplatnenia. Preto aj zvýšenie odškodnenia u oboch nárokov treba posudzovať osobitne, ako správne konštatoval odvolací súd (vid' rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 117/2000, 3 Cdo 114/2007).

Podľa § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb. v prípadoch hodných osobitného zreteľa môže súd odškodnenie za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia primerane zvýšiť a to i nad sumu ustanovenú v odsekoch 1 a 2 tohto ustanovenia.

V súlade s citovaným ustanovením mimoriadne zvýšenie náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia prichádza do úvahy len vo výnimočných prípadoch, t. j. prípadoch hodných osobitného zreteľa. Súd ich môže v týchto prípadoch primerane zvýšiť nad stanovené najvyššie sadzby odškodnenia, avšak takéto zvýšenie vykonané v rámci voľnej úvahy súdu musí byť vždy náležite odôvodnené s prihliadnutím k mimoriadnej povahe a okolnostiam konkrétneho prípadu. Treba uviesť, že úvaha súdu o primeranosti zvýšenia nie je neobmedzená, lebo vyhláška tým, že rámcovo stanovila predpoklady pre vznik nároku na základné odškodnenie a pre vznik nároku na jeho mimoriadne zvýšenie, určila zároveň hľadiská, na ktoré treba vziať zreteľ a ktoré v ich vzájomnej nadväznosti usmerňujú úvahu súdu o miere primeranosti zvýšenia vo výnimočných prípadoch hodných osobitného zreteľa. V prejednávanej veci súdy nižších stupňov vychádzali jednak z rozdielneho základného bodového ohodnotenia bolestného (súd prvého stupňa z 1845 bodov a odvolací súd z 1525 bodov), čo ale navrhovateľ v dovolaní nenamietal a jednak odlišne vyjadrili mieru primeranosti zvýšenia odškodnenia za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia, čo navrhovateľ v dovolaní namietal. Súd prvého stupňa považoval za primerané zvýšenie na 70-násobok základného bodového ohodnotenia bolestného a 60-násobok základného bodového ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia. Krajský súd vychádzajúc z nezmeneného skutkového stavu za primerané považoval zvýšenie odškodnenia za bolesť v rozsahu 40-násobku za bolesť a 50-násobku za sťaženie spoločenského uplatnenia. Ak však odvolací súd mení súdom prvého stupňa priznanú výšku odškodnenia za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia z dôvodu, že za primeranú považuje náhradu inú (nižšiu alebo vyššiu), musí v odôvodnení zmeňujúceho rozhodnutia vysvetliť dôvody potreby zmeny náhľadu na primeranosť, teda musí poukázať na určité konkrétne skutkové alebo právne významné okolnosti a s poukazom na ne vysvetliť, prečo a z akých dôvodov dospel k záveru, že primeranou nie je náhrada, ktorú určil súd prvého stupňa, ale náhrada iná (nižšia alebo vyššia). Odvolací súd vychádzal v podstate z tých istých skutkových okolností, na ktoré vzal zreteľ už súd prvého stupňa a tieto v odôvodnení podrobnejšie nerozpísal. Keďže odvolací súd pri zmene rozhodnutia (§ 220 O. s. p.) svojím rozhodnutím nahrádza rozhodnutie súdu prvého stupňa, musí jeho rozhodnutie aj v tomto smere obsahovať úplné a výstižné

odôvodnenie zahŕňajúce výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroky rozsudku. Len také rozhodnutie možno označiť za preskúmateľné (§ 157 ods. 2, 3 O. s. p. v spojení s § 211 O. s. p.). V tomto smere napadnutý rozsudok odvolacieho súdu v plnom rozsahu preskúmateľný nie je, lebo neobsahuje dostatočné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odvolací súd dospel v porovnaní so súdom prvého stupňa k odlišným záverom v otázke, aký násobok základného bodového ohodnotenia vyjadruje primeranosť náhrady za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia. Bez vysporiadania sa so skutočnosťami, ktorými navrhovateľ svoj nárok odôvodňoval a bližšieho vymedzenia konkrétnych dôvodov, pre ktoré odvolací súd znížil násobok základného bodového ohodnotenia priznaného navrhovateľovi súdom prvého stupňa pri odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia (zo 70-násobku na 40-násobok za bolesť a zo 60-násobku na 50-násobok za sťaženie spoločenského uplatnenia), nemal Najvyšší súd Slovenskej republiky možnosť posúdiť opodstatnenosť a dôvodnosť zmeny prvostupňového rozhodnutia odvolacím súdom (a teda ani preskúmať, či rozsudok v napadnutej zmeňujúcej časti spočíva na správnom alebo nesprávnom právnom posúdení veci).

Z uvedených dôvodov je rozsudok odvolacieho súdu (uvedený výrok) postihnutý vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozsudok odvolacieho súdu vo výroku, ktorým zmenil rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej ako aj súvisiacich výrokoch o náhrade trov konania a súdnom poplatku zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1, 3 O. s. p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O. s. p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. marca 2009

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

